

HØRINGSSVAR

4. februar 2021

Til:

Udenrigsministeriet

Sendt per e-mail til apdudvprointdl@um.dk

Fra:

Røde Kors i Danmark

En ny strategi skal først og fremmest løfte de mest udsatte og sårbare i verden

Røde Kors i Danmark sætter pris på den brede konsultationsproces, som der lægges op til, og sender herved vores bud på centrale prioriteringer i en ny udviklingspolitisk og humanitær strategi.

Danmark har en stolt tradition for et omfattende internationalt engagement og for at rette bistanden hen, hvor behovet er størst. Det skal vi fastholde i en kommende strategi. I dette høringssvar har vi prioriteret fem områder, som Røde Kors i Danmark finder afgørende for en ny dansk udviklingsstrategi.

Røde Kors anbefaler:

1. Skrøbelighed skal være et centralt omdrejningspunkt i strategien
2. Strategien skal bygge på det humanitære imperativ og en stærkere dansk humanitær ambition
3. Verdensmål 3 om sundhed og trivsel skal prioriteres, så der sikres bedre adgang til basale sundhedsydelser og et stærkere sundhedsberedskab
4. Strategien skal prioritere klimatilpasning og -beredskab og finde løsninger på klimafordrivelse
5. Danmark skal styrke fokus på unge som målgruppe og som forandringsagenter
6. Danmark skal være en stærk normativ og bilateral bistandsaktør

1. Skrøbelighed skal være et centralt omdrejningspunkt i strategien

Danmark har tilsluttet sig en række internationale forpligtelser til at sætte skrøbelighed i centrum. Det gælder 'Grand Bargain aftalen' under World Humanitarian Summit, 2016 Agenda for Humanity, de to Globale Compacts om flygtninge og migration, 2030-dagsordenen og de 17 verdensmål samt ikke mindst de fælles aftaler, som Danmark og andre stater har indgået på den Internationale Røde Kors- og Røde Halvmåne-konference på det folkeretlige og humanitære område. For at leve op til disse forpligtelser bør strategien derfor i højere grad reflektere de humanitære udfordringer verden står overfor, have principperne om 'leaving no one behind' og at nå 'those furthest behind first' som centrale omdrejningspunkter - også for den langsigtede udviklingsbistand.

De akutte og langvarige følger af COVID-19 har sat verden i en ny situation, hvor andelen af mennesker og samfund, der oplever stigende skrøbelighed, vokser markant. Det kommer oven på et rekordhøjt antal mennesker på flugt, hvor størstedelen befinder sig i lande i nærområderne præget af skrøbelighed, svage systemer og klimarelaterede udfordringer.

Tre ud af fire som lever i en skrøbelig kontekst lever også i ekstrem fattigdom. Ingen af de skrøbelige kontekster var før COVID-19 på vej til opnåelse af udviklingsmålene indenfor fx sundhed, sult og ligestilling. Efter COVID-19 vil situationen være forværret for mange.¹ Det risikerer at undergrave nogle af de udviklingsfremskridt verden har set i mange lande, men især i de skrøbeligste kontekster, og for de mennesker, som har mindst at stå imod med. I forbindelse med (gen)opbygning og langsigtede udviklingsindsatser er det derfor vigtigt at sætte fokus på inklusion af de mest sårbare og udsatte grupper og lokalsamfund, så de er bedre i stand til at forebygge og håndtere nye kriser.

Fordrevne og de værtssamfund, der huser dem, er også meget udsatte. Otte ud af 10 af verdens fordrevne befinder sig i lande, hvor der er fødevareusikkerhed og meget begrænset adgang til sundheds- og andre sociale ydelser. Værtslandene har ofte selv svage systemer og begrænset adgang til basale sundheds- og sociale ydelser. I fraværet af en velfungerende stat er det ofte de lokale civilsamsfundsaktører, der etablerer adgang til basale sundhedsydelser, uddannelse og til forsørgelses- eller indkomstmuligheder. Hvor det er muligt - i samarbejde med myndighederne så de komplementerer og understøtter opbygningen af stærkere systemer samtidig.

Senest har vi under COVID-19 oplevet, hvordan lokale aktører sikrer den mest effektive og bæredygtige indsats og støtte til lokalsamfunds modstandsdygtighed. De har bedre adgang til svært tilgængelige lokalsamfund, kender den lokale kontekst og er til stede før, under og efter kriserne – hvorimod internationale organisationers tilstedeværelse følger krisens udvikling. Samtidig er stærke lokalt og folkeligt forankrede civilsamsfundsaktører afgørende for at holde myndigheder fast på beskyttelse af udsatte og sårbare rettigheder. Af samme grund forpligtede Danmark sig i 2016 på at understøtte lokale kræfter i den humanitære bistand og satte sammen med en række andre store donorer et mål om at allokere 25 procent til lokale og nationale humanitære aktører. Den seneste opgørelse viste dog, at niveauet stadig kun er på ca. to procent.

Røde Kors anbefaler:

- Strategien skal drives af princippet om at hjælpe, hvor behovet er størst ved at sætte skrøbelighed i centrum ud fra principperne om 'Leaving no one behind' og 'Reaching those furthest behind first' som formuleret, som overligger for de 17 verdensmål. Der bør opsættes konkrete mål for, hvor meget af bistanden der går til de mest udsatte på tværs af det danske engagement.
- Danmark bør arbejde aktivt for at indfri målet om en lokalisering på 25 procent. Det bør ske gennem mere transparente og tilgængelige finansieringsmekanismer og støtte til lokal kapacitetsopbygning, indflydelse og koordinering. Der bør sættes konkrete mål for dette.

2. Strategien skal bygge på det humanitære imperativ og en stærkere dansk humanitær ambition

FN's kontor for koordinering af nødhjælp (OCHA) vurderede i 2016, da Verden 2030 blev formuleret, at 130 millioner mennesker ville have behov for akut humanitær hjælp. I 2020 - før COVID-19-pandemien brød ud - var det tal steget til 168 millioner. På grund af COVID-19-pandemien forventes antallet af mennesker med humanitære behov i 2021 at stige til 235 millioner mennesker.² Dette til trods faldt den globale humanitære bistand for første gang i 2019 og igen i 2020. Det er uholdbart. Strategien bør formulere en ambition om at bidrage til at mindske den stadig voksende kløft mellem det humanitære systems ressourcer og de stigende behov.

¹ OECD State of fragility 2020

² OCHA Global Humanitarian Overview 2021

Samtidig øges udfordringerne med at sikre adgang til humanitær hjælp. I væbnede konfliktsituationer er det afgørende, at alle konfliktens parter overholder den humanitære folkeret for både at afbøde de negative konsekvenser af konflikten og for at sikre, at den humanitære hjælp kan nå frem. Overholdelsen af den humanitære folkeret har betydning for tab af menneskeliv, omfanget af ødelæggelse og for at begrænse konfliktrelateret fordrivelse. På den længere bane har det også betydning for genopbygning af tillid, fredelig sameksistens og muligheden for at fordrevne kan vende hjem. Adgang er også en udfordring i andre former for humanitære kriser, fordi det humanitære imperativ ikke respekteres. For Røde Kors er det derfor vigtigt, at den humanitære folkeret og de humanitære principper bliver en del af rammesætningen for den nye strategi.

De mange skrøbelige situationer og langvarige humanitære kriser forårsaget af konflikt og forværret af klimaforandringer og fordrivelse fordrer, at man tænker humanitære, udviklings- og fredsskabende indsatser ind i en sammenhæng – en såkaldt triple nexus tilgang. Mens en bedre fælles forståelse af de underliggende årsager til konflikt og konfliktdynamikker skaber mulighed for synergi – og i nogle tilfælde samarbejde – er det dog for Røde Kors helt centralt, at det sker med respekt for aktørernes forskellige mandater og de humanitære principper.

Som påpeget af ICRC overfor FN's sikkerhedsråd gentagne gange oplever vi i stigende grad, at både stater og ikke-statslige væbnede grupper bruger adgang til humanitær hjælp med politiske og strategiske formål, hvilket presser de humanitære aktørers rum for at levere upartisk hjælp³. Ofte er de lokale humanitære aktører de eneste, der kan levere basale ydelser i områder, der er præget af konflikt eller i områder, hvor statens autoritet er anfægtet. Særligt i de situationer kan det sætte de humanitære aktørers adgang på spil, hvis de anses for at være forbundet med politiske eller militære mål og derfor ikke ses uafhængige, neutrale eller upartiske. Det bør derfor anerkendes, at de overordnede mål om fred og udvikling i nogle kontekster bedst opnås ved at holde humanitære, udviklings- og stabiliseringsindsatser adskilt.

Røde Kors anerkender fuldt ud stater behov for at træffe foranstaltninger for at forebygge og begrænse terrorisme mod deres befolkninger. Det bør dog være en forudsætning, at det gøres på en måde, hvor det ikke hindrer rent humanitære aktiviteter udført af upartiske humanitære aktører i overensstemmelse med den humanitære folkeret, som senest understreges i resolution UNSC Res. 2462 fra FN's Sikkerhedsråd. De sidste års terrorbekæmpelsesinitiativer har vist sig at have en negativ indflydelse på humanitære aktørers mulighed for at udføre deres arbejde i konfliktsituationer, som fremhævet af ICRC på mødet hvor resolutionen blev vedtaget⁴. Det gælder især i områder hvor grupper, der betegnes som terrorister, er aktive eller har kontrol. Det er desværre også ofte der, hvor de humanitære behov er størst, og derfor kan det få omfattende humanitære konsekvenser.

Røde Kors anbefaler:

- Strategien bør indeholde en ambition om, at Danmark skal bidrage til at mindske den stadig voksende kløft mellem det humanitære systems ressourcer og de stigende behov.
- Den humanitære folkeret og respekten for de humanitære principper skal skrives ind i strategiens pejlemærker og vision.
- Danmark bør sikre og arbejde aktivt for, at terrorbekæmpelsesinitiativer er i overensstemmelse med international lov og i videst mulig udstrækning tager højde for mulige negative humanitære konsekvenser og humanitær adgang.
- I kontekster, hvor der gennemføres indsatser med humanitære, udviklingsmæssige og fredsobyggende formål, bør de forskellige aktørers mandater og de humanitære principper respekteres.

³ <https://www.icrc.org/en/document/icrc-president-un-security-council-space-impartial-humanitarian-action-under-threat>

⁴ <https://www.icrc.org/en/document/counter-terrorism-measures-must-not-restrict-impartial-humanitarian-organizations>

3. Prioriter Verdensmål 3 om sundhed og trivsel for bedre adgang til basale sundhedsydelse og et stærkere sundhedsberedskab

Den globale COVID-19-pandemi er ikke kun en sundhedskrise, men har også medført en samfundsmæssig og økonomisk krise, der rammer de mest udsatte særligt hårdt. Omfanget af pandemien og dens følgevirkninger har med al tydelighed understreget behovet for investeringer i opbygning af svage sundhedssystemer, sygdomsforebyggelse, et stærkere sundhedsberedskab og kalder på et skarpt fokus på sundhed og trivsel i den nye strategi. Vi risikerer at miste årtiers fremskridt indenfor bekæmpelse af fx børne- og mødre dødelighed og forebyggelse af smitsomme sygdomme og sammenbrud i de allerede svage sundhedssystemer.

Allerede nu ser vi, at COVID-19 har betydet reduceret adgang til basale sundhedsydelse, vaccineprogrammer og sygdomsforebyggelse i de lande vi arbejder i, fordi sparsomme midler og sundhedspersonale bliver omprioriteret, der mangler værnemidler og færre opsøger lægehjælp af frygt for at blive smittet. Det koster menneskeliv, og vil have konsekvenser for sundhed og udvikling mange år endnu.

Det viser behovet for investeringer i svage sundhedssystemer i et længere perspektiv. Mange lande præget af fattigdom og skrøbelighed står med den udfordring, at de både skal håndtere en voksende sygdomsbyrde af både smitsomme og kroniske sygdomme samt psykiske lidelser. En situation, som kun vil forværres med konsekvenserne af klimaforandringer. Temperaturstigninger, tørke og oversvømmelser vil kunne give grobund for flere pandemier, fødevareusikkerhed og underernæring. WHO estimerer, at der vil være op mod 250.000 flere dødsfald om året som følge af ekstreme temperaturer, diarré, underernæring og malaria. Da lande med svage sundhedssystemer ikke har det nødvendige kriseberedskab, vil de også i fremtiden være hårdest ramt. Dermed øges uligheden i sundhed og risikerer at undergrave eksisterende udviklingsresultater og befolkningens mulighed for at skabe sig en værdig tilværelse.

Danmark har et af verdens stærkeste sundhedsvæsner, en privat sektor med stor ekspertise, såvel som en forskningsbase og en række humanitære og andre organisationer med ekspertise i, hvordan vi fremmer adgangen til sundhed og trivsel i fattige og skrøbelige lande og i humanitære kriser. Danmark har på den baggrund en særlig styrkeposition, som bør bringes i spil gennem en stærk ambition om at bidrage til implementeringen af Verdensmål 3. Adgang til både fysisk og mental sundhed er forudsætningen for menneskelig overlevelse og trivsel, for samfundsmæssig styrke og stabilitet, og dermed også for økonomisk fremgang. Sundhed er således ikke blot ét af 17 verdensmål, men et afgørende fundament, som vi bygger de andre mål på.

For Røde Kors er det vigtigt, at en prioritering af sundhed også inkluderer mental sundhed og psykosocial trivsel. Mental sundhed er stærkt underprioriteret i både humanitære kriser og i mange sundhedssystemer verden over. Trods viden om, at langvarig stress og psykiske lidelser kan forværre andre lidelser og sundhedstilstanden generelt, og derved øge sundhedsudgifterne og undergrave udviklingsresultater, er det stadig kun ca. en procent af verdens samlede udviklingsbistand, der går til området. Mental sundhed og psykosocial trivsel skal være en integreret del af de basale sundhedsydelse og et stærkere sundhedssystem.⁵ Røde Kors har sammen med Red Barnet og DIGNITY indsendt et fælles hørings svar med anbefalinger til at prioritere mental sundhed og psykosocial trivsel, ikke mindst for mennesker ramt af fordrivelse, konflikt, katastrofer og andre kriser. Sammen anbefaler vi et stærkt dansk engagement og lederskab på området med udgangspunkt i en stærk fælles dansk ressourcebase.⁶

⁵ Det indgik Danmark sammen med 195 andre stater og hele den Internationale Røde Kors Bevægelse en resolution om i december 2019. Det indgår også i den nylige 'Draft WHO Executive Board Decision' (fra d. 19. januar 2021).

⁶ Fx er Røde Kors i Danmark vært for det Internationale Røde Kors Forbunds reference center for psykosocial støtte, som også er co-chair for den fælles Inter-Agency Standing Committee Reference Gruppe for mental sundhed og psykosocial støtte, der arbejder med standarder og vejledning for hele det humanitære system; Red Barnet er vært for et internationalt videnscenter, MHPSS Collaborative; mens DIGNITY har stor ekspertise på behandling af traumer i udviklingskontekster.

Lige nu står verdenssamfundet overfor en enorm opgave i forhold til fortsat at sikre forebyggelse og behandling af COVID-19. Det vil kræve en omfattende international indsats at rulle vaccinerne ud globalt. Her bør Danmark være en stærk fortaler for en fair distribution af vacciner til at omfatte lande, der er præget af humanitære kriser, skrøbelighed og som huser mange fordrevne. Den eksisterende COVAX-facilitet dækker kun 20 procent af deres behov, og der er derfor behov for yderligere støtte til vaccineindkøb og udrulning under svære operationelle betingelser.⁷

Også her spiller lokale civilsamfundsaktører en vigtig rolle i at nå befolkningsgrupper, som ellers risikerer ikke at blive inkluderet. De kan bidrage til at skabe adgang til sundhed i skrøbelige kontekster, adressere myter og fejlinformation og skabe tillid til vaccineprogrammer i lokalbefolkningen. De bidrager også til, at lokalsamfund og frontpersonale får ressourcer til at kunne beskytte sig selv og forebygge smitte. Danmarks bidrag til COVID-19 bekæmpelse globalt bør derfor have fokus på de lokale aktører.

Røde Kors anbefaler:

- Sundhed og trivsel skal prioriteres højere i den kommende strategi. Verdensmål 3 bør ses som en del af engagementet på tværs af udviklings-, klima- og humanitære prioriteringer og de prioriterede geografiske kontekster.
- Strategien bør særligt prioritere opbygning af et stærkere sundhedsberedskab og adgang til de basale sundhedsydelser i skrøbelige kontekster med svage systemer med fokus på at styrke de lokale aktører.
- Mental sundhed og psykosocial trivsel for mennesker ramt af klimakatastrofer, konflikt, fordrivelse og andre kriser skal udgøre et særligt fokus i strategien (*se uddybede anbefalinger i fælles hørings-svar indsendt sammen med Red Barnet og DIGNITY*)
- Danmark bør bidrage til og være en stærk fortaler for en fair fordeling og udrulning af COVID-19 vacciner samt støtte civilsamfunds- og lokale aktørers COVID-19 indsats.

4. Prioriter klimatilpasning og -beredskab og find løsninger på klimafordrivelse

World Disasters Report 2020⁸ viser, at vi globalt rammes af flere voldsommere og mere uforudsigelige katastrofer. Klimaforandringerne er blevet en global humanitær krise, der påvirker sundhed og levevilkår for verdens fattigste og mest udsatte mennesker. I en nylig analyse anslår det Internationale Røde Kors Forbund (IFRC), at hvis vi ikke handler nu, kan antallet af mennesker, som har behov for humanitær hjælp som følge af klimakatastrofer, været steget fra 100 til 150 millioner allerede i 2030. I 2050 vil det tal stige til 200 millioner mennesker, og det vil koste op mod 134 milliarder kroner at dække deres behov.⁹

I forlængelse af Danmarks tilslutning til implementering af Sendai Framework for Disaster Risk Reduction og FN's Verdensmål bør en langt større del af klimaindsatsen fokusere på at mindske konsekvenserne af klimarelaterede katastrofer. Det gør vi ved at støtte udsatte lokalsamfund i at tilpasse sig ændrede vejrhold og sikre, at de er forberedte på katastroferne, når de rammer. Det behov er senest understreget i konklusionerne for Climate Adaptation Summit i januar 2021.¹⁰

Strategien bør derfor prioritere massive investeringer i bedre, mere innovative og modstandsdygtige løsninger, såsom varslingsystemer koblet til forebyggelse og lokale beredskabsindsatser. Røde Kors arbejder med videreudvikling af 'Forecast Based Action', som af Verdensbanken beskrives som den mest effektive investering, og de opfordrer til at langt flere traditionelle katastrofemidler anvendes på den måde.

⁷ [https://www.thelancet.com/journals/lancet/article/PIIS0140-6736\(21\)00242-7/fulltext?dgcid=ra-ven_jbs_etoc_email](https://www.thelancet.com/journals/lancet/article/PIIS0140-6736(21)00242-7/fulltext?dgcid=ra-ven_jbs_etoc_email)

⁸ <https://media.ifrc.org/ifrc/world-disaster-report-2020/>

⁹ IFRC (2019), *The Cost of Doing Nothing*

¹⁰ <https://www.cas2021.com/press/documents/publications/2021/01/26/cas-2021-outcome-message>

I mange afrikanske lande, ser vi desuden et stigende antal unge, som føler sig tvunget til at migrere - i første omgang mod byerne eller på tværs af grænserne på grund af klimaforandringer som ekstrem tørke eller voldsomme oversvømmelser. Kombineret med fattigdom, konsekvenserne af konflikt, arbejdsløshed og naturkatastrofe forværrer klimaforandringer livsforholdene for disse unge mennesker, hvorfor de ofte ikke ser anden mulighed end at forlade deres hjemegn for at sikre forsørgelse og fremtidsmuligheder for dem og deres familie. Det kræver bl.a., at vi investerer i klimatilpasning såvel som alternative indkomstmuligheder for at skabe faktiske fremtidsmuligheder i landområderne.

Tretten ud af de tyve mest klimaudsatte lande er også ramt af en humanitær kritesituation, og de fleste af dem en aktiv konflikt. Mange steder bidrager klimaforandringerne til at forværre eksisterende konflikter og øger sårbarheden markant. Samtidig rammes mange, som flygter på grund af konflikt og forfølgelse, efterfølgende også af klimakatastrofer, og tvinges derfor til at flytte sig igen. Hvad der tidligere kunne være kortvarige kriser, bliver under disse forhold til langvarige kriser, hvor den ene klimarelaterede krise afløser den næste med et hastigt voksende antal klimafordrevne som konsekvens.

Mere end 20 millioner mennesker fordrives således årligt fra deres hjem på grund af klimarelaterede katastrofer¹¹. Mange kan stadig vende hjem efter en kortere periode, men stadig flere ender i langvarig fordrivelse eller tvinges til at krydse en landegrænse med migration som overlevelsesstrategi. Forskere skønner, at der i 2050 kan være op mod 200 millioner klimaflygtninge i verden.¹² Langt størstedelen af de mennesker, der fordrives som følge af klimaforandringer, har akutte humanitære behov. Men mange vil også derefter have brug for hjælp til at genopbygge deres liv og deres selvforsørgelsesmuligheder. Der skal findes sikre, værdige (og frivillige) og langsigtede løsninger, både ved mulig tilbagevenden og ved længere ophold andet sted.

Der er også behov for beskyttelse af de klimafordrevne på nationalt, regionalt og globalt plan. Det gælder særligt de klimafordrevne, som ikke har mulighed for at vende tilbage til deres oprindelsessted og derfor har behov for varige løsninger. Mens flere politiske aftaler anerkender behovet for at adressere klimafordrivelse, såsom Sendai Framework for Disaster Risk Reduction 2015-2030, 2016 Agenda for Humanity, FN's Verdensmål, Klimakonventionen (UNFCCC), 2015 Paris aftalen samt de to Global Compacts om flygtninge og migration, er der ingen juridisk anerkendelse af klimafordrevnes behov for international beskyttelse. Aftalerne understreger behovet for en tværsektoriel tilgang på tværs af katastrofeforebyggelse, klimatilpasning, humanitær hjælp, menneskerettigheds- og flygtningebeskyttelse og udvikling. Tidlige og varslingsbaserede humanitære interventioner ses i stigende grad som et centralt element for at forebygge og afhjælpe klimafordrivelse og fremhæves af UNFCCC Task Force i sammenhæng med beredskab, klimatilpasning og strategier for opbygning af resiliens.¹³

Røde Kors anbefaler:

- Strategien bør indeholde mål, der sikrer, at en langt større andel af både humanitære-, udviklings- og klimamidler går til opbygning af lokalt beredskab og klimatilpasning.
- Der skal investeres i innovative løsninger, bl.a. gennem opbygning af varslingsystemer og frigivelse af midler, før katastrofen rammer - herunder at udbrede 'forecast-based action',
- At klimafordrivelse tænkes ind i humanitært respons og i klima- og udviklingsindsatser
- At Danmark skal arbejde for, at der findes regionale langsigtede og varige løsninger på klimafordrivelse og styrke beskyttelsen af de klimafordrevne.

¹¹ IDMC, Disaster Displacement: A Global Review 2008-2018, 2019, <https://www.internal-displacement.org/publications/disaster-displacement-a-global-review>.

¹² Estimat fra Proff. Norman Myers fra Oxford University. Estimatet diskuteres blandt analytikere, men er det gængs accepterede tal som anvendes bredt fra IPCC til The Stern Review on the Economics of Climate Change.

¹³ Recommendations by the Task Force on Displacement adopted at COP24 (2018): <https://unfccc.int/sites/default/files/resource/10a1.pdf>.

5. Danmark skal styrke fokus på unge som målgruppe og som forandringsagenter

Danmark er med Verden 2030 gået foran med at sætte fokus på unge som målgruppe og forandringsaktør. For Røde Kors er det helt afgørende, at vi med den nye strategi styrker unge og ungdomsorganisationers rolle i at sikre innovative og nye løsninger. Unge mennesker i skrøbelige områder er ofte særligt udsatte og sårbare. Gennem vores arbejde med unge – såsom i de besatte palæstinensiske områder, internt fordrevne i Sydsudan, og unge migranter i Etiopien – har vi set, hvordan inddragelse af og målrettede indsatser for de unge gør en forskel. Ved at give dem et stærkt mentalt og socialt fundament og de rette kompetencer kan unge bidrage til social forandring såvel som katastrofeforebyggelse og humanitær respons. Senest har vi set unge tage et stort ansvar i forebyggelse af smitte og at afhjælpe konsekvenserne af Covid-19 restriktioner i mange af de lande vi arbejder i. Danmark bør således styrke arbejdet med at inkludere unge i at imødegå de store udfordringer verdens unge står overfor med bud på nye løsninger i forbindelse med bl.a. klimaforandringer, fordrivelse og de sundheds- og socioøkonomiske udfordringer der følger af Covid-19-pandemien.

Røde Kors anbefaler:

- At Danmark fastholder sit stærke fokus på unge som målgruppe og forandringsaktører i forebyggende, akutte humanitære og langsigtede udviklingsindsatser.
- At unge konsulteres og involveres i at tydeliggøre deres behov og potentiale på tværs af de tematiske områder og strategiske prioriteter.
- At et lokalt til globalt unge engagement på tværs af Danmark og udviklingslande støttes for at opdyrke solidaritet, humanitære værdier, mobilisering og lederskab.

(se uddybende anbefalinger i høringsvar indsendt af Røde Kors i Danmarks ungdomsorganisation, Ungdommens Røde Kors)

6. Danmark skal være en stærk normativ og bilateral bistandsaktør

Danmark er kendt som en stærk normativ bistandsaktør og et foregangsland på vigtige rettighedsdagsordener med fokus på særligt sårbare og marginaliserede grupper. Det skal vi fortsætte med at være på flere områder. Røde Kors mener, at Danmark i vores globale dialog og indflydelsesarbejde skal prioritere respekt for den humanitære folkeret og de humanitære principper herunder støtte til at styrke konfliktsensitiv programmering i overensstemmelse med principperne om 'do no harm.' Danmarks stærke engagement i Røde Kors-bevægelsen og mangeårige partnerskab med ICRC giver et stærkt udgangspunkt for dette. Vi anbefaler desuden et øget samarbejde om prioriterede dagsordener mellem Udenrigstjenesten og strategiske partnere.

Det giver samtidig Danmark et godt udgangspunkt for at støtte en innovativ dagsorden, som skaber nye ambitiøse løsninger i samarbejde med danske og internationale privatsektor forsknings- og civilsamfundsaktører som i højere grad skal tænkes ind i indsatsen i de fattigste og skrøbelige kontekster.

Flere af de strategiske partnere, herunder Røde Kors, har investeret mange ressourcer i at opbygge kapacitet for innovation og indgået nye former for partnerskaber om bl.a. innovative finansieringsløsninger, som for alvor kan bringes i spil under en ny strategiperiode. Strategien bør derfor sætte bedre rammer for udvikling af nye finansieringsmuligheder og partnerskaber med det formål at skabe innovative og kommercielt bæredygtige løsninger på de humanitære udfordringer. Innovationsmidlerne under de nuværende strategiske partnerskaber har netop gjort det muligt at eksperimentere med nye løsninger, og det skal fortsat prioriteres.

Samtidig er mange af de nyudviklede løsninger klar til opskalering, og det kræver andre finansieringsmuligheder, da det ikke kan gøres indenfor rammerne af innovationsmidlerne eller andre eksisterende finansieringsmodaliteter. Der er derfor behov for en bredere palette af muligheder til at understøtte nye finansieringsløsninger, som kan bidrage til at sikre øget privat kapital til det humanitære område, som fx præmiemidler til forsikringsløsninger, outcome-funding til impact-koblede løsninger, first loss midler til impact investeringer, garantier, opstartskapital til fonde, mv.

Røde Kors anbefaler:

- Danmark bør derfor placere sig som en stærk normativ og bilateral aktør.
- At Danmark opprioriterer støtte til innovative løsninger på humanitære udfordringer og partnerskaber på tværs af privatsektor, myndigheder, civilsamfund og forskningsaktører.
- At strategien sætter rammen for risikovillig kapital, gennem etablering af nye puljer til innovative finansieringsmekanismer til katalysering af privat kapital.

Med venlig hilsen

Anders Ladekarl
Generalsekretær